

i dette Tilfælde fra flere Medlemmers Side kan gøres. Det skulde gjøre mig ondt, om Udvalget, der fra første Dieblit har været enigt i denne Sag, er gaaet ud fra en falsk Forudsætning, idet det antog, at det store Fleertal af Thingets Medlemmer vilde gaae ind paa det Forslag, der er gjort; som sagt, vi kunde ikke vente en saadan Modstand fra Regeringens Side, og da de forskjelligste Anstuelser i Udvalget mødte hinanden, gif man ud fra, at denne Sag vilde gaae meget let igjennem her.

Schiern: For at undgaae Misforstaaelse og Mistydning synes det for den, der i Overensstemmelse med, hvad der er blevet ytret fra Ministeriets Side, maa stemme baade imod § 6 og imod det dertil stillede Uendningsforslag, at være nødvendigt endnu at søge nogle Ord til, hvad der allerede er blevet ytret om dette Spørgsmaal. Det hedder i Forslaget, at „Rigsdagen skylder sig selv at vedtage en passende Godtgjørelse til den offentlige Anklager.“ Jeg har ikke været Medlem af det opløste, nu ikke længer eksisterende Folkething, som i sin Tid besluttede den Sags Anlæggelse, i Anledning af hvilken et yderligere Salair nu foreslaaes at skulle ydes af selve Rigsdagen. Jeg bemærkede dette for mit eget Vedkommende, men jeg kunde ogsaa bemærke det for saa mange andre Rigsdagsmænds Vedkommende, der nu have Plads i denne Sal. De ærede Medlemmer, som sidde i Finantsudvalget og som have foreslaaet dette Tillæg, vare Medlemmer af det Folkething, som i sin Tid vedtog hiin Sags Anlæggelse, ligesom de nu ere Medlemmer af det nærværende Folkething; men selve det Folkething, som tog hiin Beslutning, eksisterer ikke længer, det er forsvundet, det vil man nu forgiæves lede efter. For det nærværende Folkething maa det Forslag, som nu er kommet frem under Finantsloven, stille sig som en aldeles ny og uafhængig Sag, og — jeg bemærker dette med Hensyn til nogle Ord, der nyligen anførtes — for Enhver, som ikke har været Medlem af Folkethinget ved hiin Sags Anlæggelse, for Enhver, der ikke tidligere har haft Anledning eller Opfordring til her at udtale sig overhovedet om det politiske Spørgsmaal om

Sagens Anlæggelse, kan der nu ikke være nogen Grund til at ytre sig, om man enten slet ikke vilde have havt Sag anlagt, eller om man netop vilde have den anlagt paa den Maade, hvorpaa den blev besluttet, eller om man maatte have meent, at de Mænd, som ellers her have adopteret Kundgjørelsen af 28de Januar 1852 og alle dens senere Følger, vilkaarligen alene udtog de ved denne Sags Anlæggelse omkvætionerede Punkter som Gjenstand for Tiltalen. Derom kan der efter min Formening ikke for Nogen, der ikke dengang var Medlem af Folkethinget, være Grund til nu at udtale sig.

Hvad derimod selve Principet angaaer, da forekommer det mig vistnok — navnlig efter hvad der allerede er blevet udtalt om, hvorledes Rigsdagen, det vil sige Folkethinget og Landstinget i Forening, vilde komme i Strid med, hvad der som det passende Salair blev vedtaget, eller om man nu endelig her skal være nødt til at udtrykke sig saaledes, idetmindste dog maa indrømmes at kunne være vedtaget af den Deel af Landstinget, der i dette Spørgsmaal dannede den afgjørende Majoritet — at være temmelig klart paavist, at det Princip, der her er Tale om at faae opstillet, er falsk, at man ved det let kommer til at forvandle den lovgivende Magts Stilling. Men jeg troer dog, at en Betragtning ligger nær, der kan bidrage til at gjøre dette endnu noget klarere. Sæt, at den Sag, hvorom her er Tale, havde faaet et modsat Udfald, sæt, at de tiltalte Ministre vare blevne straffede ved Rigsretsdommen, der tilkjendte Actor det Salair, hvis Forhøielse nu foreslaaes, saa vil jeg dog spørge, om Nogen virkelig vilde, medens hine Mænd straffedes, her have reist sig og foreslaaet en Forhøielse af Lønnen til den offentlige Anklager. Jeg troer det neppe, jeg troer i det Mindste, at det gjælder ogsaa om mange Andre, at de i denne Henseende vilde dele min Følelse, og for alle disses Vedkommende vil da dette Spørgsmaal være løst, Dommen over det her omdebatterede Princip være faldet, thi Processen, det er jo klart, vilde i begge Tilfælde være forbleven den samme, den er blevet ført paa samme Maade.